

Eilės apie duoną

Kai pasakė - ne vien duona žmogus
gyvas ,
Dar nežinojo, kad Duona savy turi viską,
Kas gyvastį laiko:
Pirmiausiai - ji turi Meilę -
Tos Žemės, kuri išaugino,
Tos Saulės, kuri sušildė,
To Vandens, kuris palaistė,
To Vėjo, kuris išsupo,
To Angelo, kuris globojo,
To Žmogaus, kurs nuo grūdo
Lig kąsnio ją vedė.
O ko dar bereikia žmogui,
Jei kąsdamas Duoną,
Jis priima Duoną ir Meilę.

*Lilija Railienė,
Panevėžio kraštas*

Mus gyvybė iš rugio

Mus gyvybė iš rugio dosnumo,
Iš pritvinkusio lašo lietaus.
Mus gyvybė iš tėviškės duonos,
Kurią tėvas po lygiai atpjaus.

Mus gyvybė iš žemiško triūso,
Iš maldos, pagarbos, nuodėmės.
Pasakyk, kodėl duona vis verkia...
Kurią tėvas po lygiai riekės...

Mus gyvenimas – toks kaip ir duonos,
Dievo grūdas pasėtas kančių.
Tad mylėkim tėvus ... ir jų triūšą,
Gerbkim duoną – gyvybę žmonių.

Sigutė, liepa.

Juokias duonelė

Ant mano delno guli duonelė.
Ant mano delno juoda riekelė.
Tai verks duonelė, jei aš tingėsiu,
Jei aš tingėsiu – jos nemylėsiu.

Tinginio valgoma, verkia duonelė.
Ant mano delno ji verkt negali.
Aš viską dirbsiu, ką tik mokėsiu,
Per visą savo dienele šviesią.

Tegul tik juokias mano duonelė,
Tegul tik juokias juoda riekelė.

J. Degutytė

